

2005. 2005. december 17.

A vallást az emeszpés Mikulások szintjén toleráló hatalom miniszterelnöke majd megint loholhat a Vatikánba, hogy bemószerolja a pápánál a magyar püspököket. Mindhiába próbálta lebeszélni ugyanis Gyurcsány tabuembere, Magyar Bálint oktatási miniszter a főpapokat róla, "ezek" az idén sem tiltották le az egyházi iskolák demonstrációját.

A kormány szemében megismétlődött, sőt megnőtt a tavaly decemberben tapasztalt "klerikális pimaszság". Mert mi történt már megint ebben az egyetlen nagy zöldmezős beruházásként kezelt, tehát legyalulni és

elplázásítani való országban? Napokkal ezelőtt a hazai közoktatási rendszer öt százalékát kitevő törpe minoritás, a felekezeti iskolahálózat fenntartói kórusban azt merték állítani, elérkeztek tűréshatárukhoz. Ki merték mondani, hogy elégük van a csak hümmögési joggal felruházott osztályvezetőkkel való utólagos álegyeztetésekből, a jogegyenlőséget sértő finanszírozási számadatok rájuk oktrojálásából. Mindennek a tetejébe tegnap a gyermekeiket ilyen iskolákba járató szülők már megint rászervezték az egyházak tiltakozására, és nagygyűlésen bírálták a jövő évi költségvetési törvénytervezetet.

Olyik embert a pulykaméreg ideig-óráig kreatívvá teszi. Magyar Bálint oktatási szaktárcavezető új szakszót alkotott tehetetlenségében: "kihajtás". Bizony, a gyermekek emberi méltóságát a papok és a hozzájuk szító reakciós pedagógusok nem tisztelik, hanem "kihajtják őket a tüntetésre". Ahelyett, hogy a fűre hajtánák ki őket - pufoghatott belül a könnyű drogok liberalizációját szorgalmazó párt szolgája (latinul: minisztere). Nos, erről a kihajtásról egészen mást árulnak el a személyes benyomások, a helyszínen tapasztaltak. Tegnap délelőtt a Felvonulási téren, az 1951-ben lerombolt Regnum Marianum templom hűlt helyén sok diáktól érdeklődtem, vegzálták-e őket tanáraik, hogy idejöjjenek. Villogó fogsorral hahotáztak a feltételezésen, avagy ráncolták a homlokukat, hogy talán épp ez a hozzájuk forduló hírlapíró terjeszti a rémhíreket. Aztán - a havas esőtől egyre csatakosabban - végighallgatták a rendezvény összes szónokát, dalolták a hitvalló ifjúsági énekeket.

Hát a szülők? A hívő szülők talán az általuk értékalapon választott iskola igazgatójától megfélemlítve vettek ki szabadságot, hogy ott szorongjanak a megmozduláson, félbeszakítva lelkükben az adventi csendet? Nem, nem félemlítette meg őket senki. Még a kormány sem. És annál inkább is felkeresték a Regnum-keresztet, mert a kormánydrukker média utóbb azon élcelődött, hogy egy jobboldali politikus keresztényüldözésnek nevezte a demonstráció megrágalmazását. Nem, e szülők nem naivak, nem félrevezethetők a szószékről.

Azt kell látniuk, hogy ugyanazok, akik a keresztényüldözés említését kórosnak állítják be, korábban rasszizmussal vádolták Semjén Zsoltot, amiért a képviselő "szakállas bácsinak" nevezte a fiatalok "neveléséről" sajátos módon vélekedő liberális "ideológusokat". És azt is pontosan látják, hogy nincs ott esélyegyenlőség, ahol nekik, adózó állampolgároknak külön pénzekkel is hozzá kell járulniuk egy közoktatási intézmény működéséhez, csak mert azt nem önkormányzat, hanem egyház felügyeli. Azt tapasztalják ezek a szülők, hogy amint az ő vallásos szüleik négy évtizeden át, úgy ők is meg a gyermekeik is egy hivatalosan utált, szinte csak kényszerűségből megtűrt kisebbség. Rájöttek, hogy ezért trükköznek az egyházi iskolák finanszírozásának kiszámításában ugyanazok, akik Brüsszel előtt már lebuktak a trükkös konvergencia-jelentéseikkel.

Joó István